

politik. Jeg tror desværre, at man fortsætter den, for hullet i statskassen er jo enormt stort, og man har ikke pengene, når man samtidig skal uddele letsindige skattelettelser og har et såkaldt skattestop, der jo er en møllesten om halsen på den offentlige økonomi.

Så for ligesom at pynte på det hele udnævner man de naturområder, som i forvejen stort set er nationalparker i Danmark, til nationalparker. Ministeren rejser så rundt og finder ud af, hvor der er nogle områder, som i forvejen praktisk talt er nationalparker, som man så kan kalde nationalparker, og så kan det se ud, som om man gør en vældig indsats, og imens fosser kvælstof ned i vores spildevand over en bred bank over hele landet og også ind i de områder, der skulle være beskyttet efter vores internationale forpligtelser, f.eks. fuglenes beskyttelse og naturområder i habitatdirektivet. Intet ligger der til at sikre dem.

Jeg har meget stor sympati for forslaget, og Enhedslisten vil gerne stemme for det af SF fremsatte forslag til vedtagelse, men vi føler, at der er behov for en yderligere klargøring, fordi den her debat jo i sagens natur meget har handlet om regeringens privatiseringsplaner. Det her er jo endnu et område, hvor regeringens ideologiske kampagne for privatisering kommer til at overskygge hensynet til samfundets interesser.

Kl. 13.05

Og nu skal det næste offer for privatiseringens ødelæggelser altså være vores skove. Det er vi ikke indstillet på skal ske uden sværdslag, i hvert fald verbale. Derfor vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at der ikke bortsælges offentligt ejet skov.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 104).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så har vi hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi da bestemt heller ikke kede af forespørgslen. Det er altid spændende at diskutere Danmarks natur, og det er

rant, at der er så mange, der også er optaget af den debat, ikke blot herinde i Folketinget, men også rundtomkring.

Vi glæder os over de tiltag, der gøres på området. Der kunne jo ganske vist gøres betydelig flere og større tiltag, men det gælder her som på alle andre områder, at det er vigtigt, at vi prioriterer, og derfor har vi i Kristeligt Folkeparti den holdning, som vi også havde første gang, vi indgik et naturforlig, nemlig at det er et skridt i den rigtige retning, det er et skridt på vejen, og det er år for år, og sådan vælger vi altså at finde løsningen på det her område. Vi er faktisk udmærket tilfredse med samarbejdet med regeringspartierne og Dansk Folkeparti, når det gælder naturområdet.

Vi er glade for den linje, der er lagt, og vi er glade for, at den linje tilsyneladende ser ud til at kunne fortsætte. Det nylig indgåede forlig er jo heller ikke det sidste tiltag, der er taget på det her område. For Kristeligt Folkepartis vedkommende erkender vi, at vi naturligvis slet ikke er færdige.

Så skal jeg i forhold til den debat, der er pågået her i Folketinget i dag, komme med et par kommentarer med hensyn til, om vi i Kristeligt Folkeparti føler os snydt, så vandet driver. Det gør vi faktisk ikke, men nu kan der selvfølgelig være forskel på, hvor hurtigt vand kommer til at drive, det erkender jeg naturligvis. Men vi synes faktisk, at det langt hen ad vejen er gået sådan, som vi kunne ønske os, uden at vi jo tror, at vi har større magt, end vi reelt har. Hvis bare vi havde magt, som vi har agt, så så det selvfølgelig anderledes ud, men det har vi ikke i øjeblikket. Men vi har haft et godt samarbejde. Vi har været med til at udforme det her forlig og den her plan.

Det, der betyder noget for os i Kristeligt Folkeparti, er jo netop, at der ikke sker en forringelse på området, men at de midler, som bliver frigivet, ved at der bliver solgt natur, solgt skove, solgt plantager, sikres og også bruges til natur. Det er noget af det, der er helt klart for Kristeligt Folkeparti, og det vil vi holde fast i. Vi vil også holde fast i, at nogle af de midler, der frigøres, ikke havner i en anden kasse end i miljøkassen. Det er meget vigtigt for os, at de bliver inden for den ramme, og at vi sikrer os, at de bliver brugt dertil, så vi ikke kommer ud i, at vi sælger ud af statens ejendomme og så spiser og drikker det op.

Når det gælder kronjuvelerne, og det er et flot udtryk, der jo er utrolig stærkt ladet, så er det